

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
21.05.2019

ВИСНОВОК

про невідповідність судді
Голосіївського районного суду міста Києва
Шевченко Тетяни Миколаївни
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Голосіївського районного суду міста Києва **Шевченко Тетяну Миколаївну** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя ухвалювала рішення, обумовлені політичними мотивами. Суддя допускала поведінку, яка призвела до істотних порушень правил процесу і (або) порушення основоположних прав і свобод. Наприклад, суддя, обираючи запобіжний захід, не реагувала на ознаки побиття особи, щодо якої вирішувалося це питання, суддя вирішувала справу ігноруючи факти, що свідчать про очевидну фальсифікацію документів чи інших доказів.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.9 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1.1. Ухвалою від 23.01.2014 у справі № 752/1305/14-к суддя надала дозвіл на тримання під вартою учасника подій Революції Гідності. 12.02.2014 запобіжний захід було змінено з тримання під вартою на домашній арешт.

Текст ухвали від 23.01.2014 відсутній в Єдиному реєстрі судових рішень. Однак Вища рада правосуддя провела перевірку наявності підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності у зв'язку з ухваленням нею рішень проти учасників Революції Гідності.

Вища рада правосуддя дійшла такого висновку:

“У мотивувальній частині ухвали зазначено, що слідчим у клопотанні та доданих документах доведено наявність обґрунтованої підозри у вчиненні ОСОБА_1 кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 294 КК України. Жодного аргументування щодо того, яким чином слідчий суддя дійшов такого висновку та якими доказами обґрунтовано наявність підозри, в ухвалі не наведено.

Вирішуючи клопотання про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою, слідчий суддя Шевченко Т.М. не зазначила жодних мотивів, чому підозрюваний може переховуватися від органів досудового розслідування та суду і чому для запобігання ризикам, які зазначені у клопотанні та наведені у судовому засіданні, суддя вважає недостатнім застосування більш м'якого запобіжного заходу”.

Крім того, згідно з матеріалами провадження, після затримання учасник Революції Гідності звертався за наданням медичної допомоги. Згідно з довідкою медичного закладу, він потребував госпіталізації, проте така госпіталізація не була проведена.

На думку Вищої ради правосуддя, зазначені обставини свідчать про наявність «підстави для обґрунтованої підозри порушення вимог законодавства під час затримання або тримання в уповноваженому органі державної влади, державній установі». Втім, суддя не відреагувала належним чином на ці факти.

Третя дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя трактувала такі дії судді як істотний дисциплінарний проступок.

“Допущені суддею Шевченко Т.М. грубі порушення законодавства у своїй сукупності свідчать про необ'єктивний та упереджений розгляд справи (згідно з журналом судового засідання, а.с. 4–42, цей розгляд включно з часом написання та проголошення тексту ухвали зайняв 50 хвилин), порочать звання судді, отже, на час вчинення складала порушення присяги і, як наслідок, були підставою для внесення подання про звільнення судді із займаної посади”, - йдеться в рішенні дисциплінарної палати.

Однак до дисциплінарної відповідальності суддя не була притягнута у зв'язку із закінченням встановленого законом строку для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

1.2. Постановою від 14.01.2014 у справі № [752/47/14-п](#), постановою від 31.01.2014 у справі № [752/845/14-п](#) та постановою від 08.01.2014 у справі № [752/6/14-п](#) суддя позбавила учасників подій Революції Гідності водійських прав на 3 місяці за поїздку до резиденції Віктора Януковича у Межигір'ї 29.13.2013.

Загальновідомо, що 29.12.2013 [відбулася](#) одна з наймасштабніших акцій Автомайдану - поїздка до замиської резиденції “Межигір’я”. Після цього учасників акції почали переслідувати шляхом складання щодо них працівниками ДАІ фальсифікованих рапортів та протоколів. Потім на підставі цих документів судді ухвалювали рішення про покарання власників автомобілів, які насправді нічого не порушували.

Як раніше зазначала Громадська рада доброчесності у [висновку щодо В.В. Дев’ятка](#), є підстави вважати, що такі рішення судді ухвалювали у зв’язку із вказівками з Адміністрації Президента Януковича. Також суддя Шевченківського районного суду м. Києва [публічно заявила](#) про наявність такого тиску з боку голови цього суду.

Ці факти дають підстави вважати, що суддя не дотримувався принципу незалежності, ухвалював свавільні рішення, що призвело до покарання невинних осіб.

2. Суддя повідомила недостовірні відомості у декларації доброчесності.

(підпункт 3.1 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. Уперше подаючи [декларацію доброчесності](#) за 2016 рік, суддя у п. 17 підтвердила, що не приймала рішень, передбачених ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади”.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади” одним із видів рішень, що є підставою для перевірки суддів судів загальної юрисдикції, є рішення про накладення адміністративних стягнень, а також про обрання запобіжних заходів у вигляді тримання під вартою, залишення їх без змін, продовження строку тримання під вартою, обвинувальних вироків щодо осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21.11.2013 до дня набрання чинності цим законом.

Ухвалою від 23.01.2014 суддя застосувала запобіжний захід у виді тримання під вартою до учасника масових акцій протесту.

Постановою Голосіївського районного суду міста Києва від 08.01.2014 у справі № 752/6/14-п суддя притягнула учасника масових акцій протесту до адміністративної відповідальності у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами строком на 3 місяці за статтею 122-2 КУпАП. Надалі особу було звільнено від адміністративної відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення

мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21.02.2014 року № 743-VII.

Постановою Голосіївського районного суду міста Києва від 14.01.2014 у справі № 752/47/14-п суддя притягнула учасника масових акцій протесту до адміністративної відповідальності у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на 3 місяці за статтю 122-2 КУпАП. Постановою Голосіївського районного суду міста Києва від 04.03.2014 особу було звільнено від адміністративної відповідальності на підставі Закону від 21.02.2014 № 743-VII.

Постановою Голосіївського районного суду міста Києва від 30.01.2014 у справі № 752/845/14 суддя притягнула учасника масових акцій протесту до адміністративної відповідальності у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами строком на 3 місяці за статтю 122-2 КУпАП. Постановою Голосіївського районного суду міста Києва від 28.02.2014 особу було звільнено від адміністративної відповідальності на підставі Закону від 21.02.2014 № 743-VII.

Перевірку достовірності даних, зазначених суддею в декларації доброчесності за 2016 рік, проводила Вища кваліфікаційна комісія суддів України. За її результатами Комісія дійшла висновку, що під час заповнення документа суддя була обізнана про ухвалення нею одноособово рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», та вказала недостовірні в декларації доброчесності за 2016 рік.

2.2. Уперше подаючи [декларацію доброчесності](#) за 2016 рік, суддя у п. 19 підтвердила, що до неї не застосовуються заборони, передбачені Законом «Про очищення влади».

Відповідно до п.13. ч.2 ст. 3 Закону «Про очищення влади» заборона, передбачена частиною третьою статті 1 цього Закону, застосовується до судді, який ухвалив рішення про притягнення до адміністративної відповідальності осіб, звільнених від адміністративної відповідальності відповідно до Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 № 743-VII.

Суддя приймала постанови від 08.01.2014 у справі № 752/6/14-п, від 14.01.2014 у справі №752/47/14 та від 30.01.2014 у справі №752/845/14, якими осіб було притягнуто до адміністративної відповідальності, а потім звільнено від відповідальності на підставі Закону України "Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України" від 21.02.2014 № 743-VII. Тому суддя підпадає під дію закону «Про очищення влади».

Про ухвалення суддею рішень, які підпадають під закон “Про очищення влади” свідчить і [довідка](#) Територіального управління Державної судової адміністрації у м.Києві від 15.04.2016 № 4-1370/16. У зв'язку з цим довідка про результати перевірки, передбаченої законом “Про очищення влади”, за підписом голови суду О.Первушиної взагалі не відповідає дійсності та не може бути взята до уваги.

Вказане дає підстави стверджувати, що суддя повідомила недостовірні відомості в п. 19 декларації доброчесності за 2016 рік.

Звертаємо увагу, що питання про правила заповнення п.19 декларації доброчесності були предметом розгляду Вищої кваліфікаційної комісії суддів, Вищої ради правосуддя та Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

[Рішенням](#) Вищої кваліфікаційної комісії суддів від 22.04.2019 № 97/ко-19 за аналогічних обставин було встановлено факт надання суддею Соломянського районного суду м.Києва Українцем В.В. недостовірної інформації у п. 19 декларації доброчесності.

[Рішенням](#) Вищої ради правосуддя від 05.09.2017 № 2620/0/15-17 відмовлено у внесенні подання Президентіві України про призначення Білика О.В. на посаду судді Голосіївського районного суду міста Києва. Однією з причин такого рішення було саме те, що суддя вказав недостовірну інформацію у п. 19 декларації доброчесності. При цьому Вища рада правосуддя відкинула аргумент судді про те, що він керувався відповідною довідкою про результати перевірки на підставі Закону «Про очищення влади», підписаною головою суду, де вказано, що обмеження, що передбачені цим законом не поширюються на нього. Вища рада правосуддя врахувала, що ця довідка не відповідає фактичним обставинам та була видана з порушенням порядку.

Це рішення було оскаржено до Верховного Суду. Рішенням Касаційного адміністративного суду від 01.02.2018 у справі № [800/402/17](#), яке набрало законної сили, відмовлено у задоволенні позову судді та повністю залишено у силі рішення Вищої ради правосуддя. У рішенні суду зокрема вказано:

«101.Суд відхиляє покликання позивача на Довідку за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади» (а.с.57), за якою встановлено, що "до ОСОБА_2 не застосовуються заборони, передбачені частинами третьою або четвертою статті 1 Закону України «Про очищення влади», з урахуванням рішення Ради суддів України № 23 від 03.03.2016 р.", оскільки зазначена Довідка не є підставою для заповнення декларації доброчесності судді.

102. Як зазначено у ст. 62 Закону «Про судоустрій та статус суддів» декларація доброчесності судді складається з переліку тверджень, правдивість яких суддя повинен задекларувати шляхом їх підтвердження або непідтвердження.

103. Таким чином, виявлення у декларації доброчесності неправдивих тверджень, навіть якщо вони підтверджені довідкою за результатами перевірки в порядку ст. 4 Закону України «Про очищення влади», свідчить про порушення вимог щодо заповнення декларації.

104. Заповнюючи декларацію доброчесності, суддя ОСОБА_2, який приймав рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 КУпАП, усвідомлював, що ці рішення передбачені ст. 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» і про їх ухвалення необхідно зазначити у декларації. Проте не зробив цього».

Громадській раді відомо, що [Рішенням](#) другої дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя (ВРП) від 13.02.2019 відмовлено у притягненні до дисциплінарної відповідальності судді “у зв'язку з відсутністю умислу на приховування будь-якої інформації під час подання декларації доброчесності”. Суддя пояснила свою помилку “відсутністю чітких роз'яснень щодо відображення відомостей у пункті 17 декларації”.

На думку Громадської ради доброчесності, у рішенні ВРП немає доказів ненавмисної поведінки судді, а обґрунтування щодо “відсутності чітких роз'яснень щодо відображення відомостей у декларації” є вкрай непереконливим та неправдоподібним. Ми вважаємо, що суддя з 15-ти річним стажем, яка успішно склала іспит на компетентність та має широку практику застосування набагато складніших правових конструкцій, була спроможна правильно зрозуміти норми вказаного закону. Особливо зважаючи на те, що на момент заповнення декларації доброчесності вона знала, що скарги на неї розглядаються Вищою радою правосуддя на підставі цього закону. За таких умов неможливо стверджувати, що вона не знала про ухвалення нею рішень, які перевірялись на підставі вказаного Закону.

Відмова у притягненні до дисциплінарної відповідальності жодним чином не означає, що діям судді дано оцінку під кутом зору доброчесності, оцінка якої є завданням кваліфікаційного оцінювання.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення судді.

1. 02.10.2009 суддя набула у власність [квартиру](#) в Києві загальною площею 118 кв. м. Вартість нерухомості на момент придбання складала понад 1,1 мільйона гривень, що було еквівалентно 146 тисячам доларів. 21.08.2011 чоловік суддів набув у власність земельну ділянку в селі Юрківка Київської області загальною площею 0,28 га. Вартість

ділянки на момент придбання складала 270 тисяч гривень, що було еквівалентно 33 тисячам доларів. 18.09.2014 чоловік судді набув у власність будинок загальною площею 275 кв. м в селі Юрківка Київської області. Відповідно до даних, які містяться на порталах нерухомості, вартість схожих об'єкту нерухомості в Києво-Святошинському районі Київської області стартує від [2-2.5](#) мільйонів гривень. Водночас офіційні доходи чоловіка судді за 2012-2014 роки склали менше 100 тисяч гривень. Джерела походження коштів на придбання коштовного нерухомого майна потребують додаткового пояснення від судді.

2. Під час заповнення анкети, яка знаходиться в досьє, суддя зазначила, що не притягалася до адміністративної відповідальності. Водночас відповідно до даних, які містяться в іншому розділі досьє, 01.08.2017 відносно судді співробітники патрульної поліції склали адміністративний протокол – у зв'язку з порушенням нею правил дорожнього руху.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку його співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки вона не надала контактної інформації.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

21.05.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 14-ма голосами з 18 голосів членів Ради. Роман Куйбіда заявив самовідвід.

У голосуванні взяли участь 14 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Жернаков Михайло
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Кулібаба Андрій
- 5) Марчук Антон
- 6) Мелких Едуард
- 7) Моторевська Євгенія
- 8) Серeda Максим
- 9) Смалюк Роман
- 10) Соколенко Наталія
- 11) Стригун Дмитро
- 12) Чижик Галина
- 13) Шепель Тарас
- 14) Яким`як Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)